הלכה · משנה תורה · מפרשים · שער המלך · ספר זמנים

שער המלך על משנה תורה, הלכות קידוש החודש

רבי יצחק נוניס בילמונטי

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

שער המלך על משנה תורה, הלכות קידוש החודש

רבי יצחק נוניס בילמונטי

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/שער-המלך-על-משנה-תורה-הלכות-קידוש-החודש/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ג 4
הלכה ה 4

פרק ג

הלכה ה

בראשונה היו מקבלין כו' ולא ידעו מה יעשו כו' שמא יבואו העדים וא"א שיקרבו מוסף אחר תמיד של בין הערבים כו'. הנה מדברי רבינו הללו נראה דס"ל דעשה דהשלמה איתיה אפי' קודם הקטרת אמורי התמיד וכן נרא' מדברי התוס' פ"ק דביצה ד"ה ונתקלקלו הלוים כו' שכתבו וז"ל והק' הר' פרץ והאיכא קלקול גבי מוספין כו' יע"ש האמנם כפי מ"ש התו' בפ' התכלת דמ"ט בד"ה תדיר ומקודש בס"ד שלא נא' עשה דהשלמה אלא אחר הקטרת התמיד אבל קודם הקטרתו אף שכבר נזרק הדם מותר להקריב קרבנות אחרים ע"ש נר' דלק"מ די"ל דלא הקטירו האמורין של תמיד אלא עד אחר שבאו העדים או בלילה דהקטר אמורין כל הלילה ומש"ה לא היה קלקול במוספין דכיון דלא הקטירו האמורין מותר להקריב אח"כ גם מדברי רבינו הללו שכתב שמא יבואו העדים וא"א שיקרבו מוכח בהדייא דס"ל שלא כדעת התוס' דפ' התכלת דאי ס"ל דקודם הקטרת אמורין מותר להקריב קרבנות אח"כ א"כ איך נתקלקלו בדבר הי' להם להקריב התמיד ולהניח הקטרת אמורין בלילה דאז אם יבואו עדים אח"כ יכולים להקריב המוסף ועיין בהר"ב מש"ל בפרק א' מה' תמידין ומוספין דין ג' דפ"ב ע"א שכתב לחד תי' שדעת רבינו ז"ל כדעת התוס' דפ' התכלת ע"ש ולפי הנראה אשתמיט מיניה דברי רבי' שכתבנו וצ"ע:

מעשה חושב (**רט**) א"כ איך נתקלקלו בדבר היה להם להקריב התמיד ולהניח הקטרת האימורין בלילה דאז אם יבאו עדים אח"כ יכולים להקריב המוסף. זה תמוה דהא לדידהו הרי יכול למקלע ראש השנה בששי בשבת וא"כ איך אמרת דאפשר להמתין עם הקטרת האימורין עד הלילה והרי אין חלבי חול או יו"ט קרבין בשבת וניהו דלדעת התוס' בפ' התכלת לא קשה קושיית הר' פרץ משום די"ל דמשום הכי קאמרינן דנתקלקלו הלוים בשיר ולא מיירי כלל מקילקול בקרבן מוסף משום דהתם קאי אמעשה שהיה דפ"א נתקלקלו הלוים בשיר וא"כ י"ל דבפעם ההוא לא איקלע ר"ה בששי בשבת ומש"ה לא היה קלקול בקרבן מוסף כלל משום דבאמת המתינו אז עם הקטרת האימורין מתמיד של בין הערבים עד הלילה אבל מדברי הרמב"ם הללו אין ראיה דס"ל דאפי' קודם הקטרת אימורי תמיד של בין הערבים איתא לעשה דהשלמה משום דעכ"ר צריך למיכתב הכי כמ"ש וא"א שיקרבו מוסף אחר תמיד של בין הערבים כו' והיינו משום דאי מקלע ר"ה בששי בשבת הרי א"א להמתין עם הקטרת האימורין עד הלילה ולפ"ז בחנם השיג הגאון המחבר ז"ל על מאור עינינו המל"מ ז"ל. ובעיקר קושיית הר' פרץ הנ"ל י"ל דכיון

דעשה דהשלמה היא בהקטרת האימורין ולא בזריקה כדאיתא בפסחים דף נ"ט א"כ לא היה קלקול במוספין משום דלא הקטירו אימוריהן אלא העלום בראש המזבח וגם אין קלקול באכילת שעירי המוסף אעפ"י שלא נקטרו האימורים משום דהו"ל כאילו נאבדו והבשר מותר ואין כאן קלקול משום דאסור להביא קדשים לבית הפסול (אלא דיקשה לפ"ז ממתניתין דנתקלקלו כו'. דלא קתני דנתקלקלו במוספין והרי מוכח מזה דהלכה כר' ישמעאל שם בפסחים דף נ"ט דמחוסר כיפורים גם בשאר ימות השנה מביא כפרתו אחר התמיד וא"כ אמאי פסק הרמב"ם בפ"א מהלכות תמידין ומוספין דדוקא מחוסר כיפורים בערב הפסח מביא כפרתו אחר התמיד כת"ק דר' ישמעאל) ודו"ק. והתוס' בריש ביצה תירצו דהיכא דלא אפשר נדחה עשה דהשלמה וכן לשון הרמב"ם בפ"א ה"ג מהלכות תו"מ (ודבריו צ"ע וכבר תמה עליהם הלח"מ) אלא דמ"ש הרמב"ם י"ל דהיינו דכיון דא"א אתי עשה דפסח שיש בו כרת ודחי עשה דהשלמה אבל בלאו האי טעמא משמע שם דאפי' בשא"א אינו דוחה כדפריך לר' ישמעאל ויש לדחוק נמי דבאמת מתניתין אתיא כר' ישמעאל וכוונתם בא"א היינו מה"ט הו"ל כנאבדו אמרינן והחטאות מותרין באכילת כהנים ואין בו משום אין מביאין קדשים לבית הפסול ומשום כפרה (שוב מצאתי במהרש"א כעין דברינו). אבל אכתי לא הונח לי דמשמע דמודה ר' ישמעאל לת"ק במחוסר כיפורים בערב פסח דא"צ שיעלו האימורין בראש המזבח אמאי עשה דוחה עשה הא אפשר בכה"ג גם מה שתירצו התוס' דעשה דרבים דוחה השלמה הא אפשר לקיים שניהם ויהיה למחר קודש שהרי ביד הב"ד הדבר תלוי דכתיב אתם ואפי' מזידין וצ"ע: